

Ioana Gruia

Soarele în fruct

Ioana Gruia

Soarele în fruct

Traducere a volumului *El sol en la fruta* (Renacimiento, 2011),
Premiu de Poezie « Andalucía Joven » (Andaluzia Tânără) 2011.
Traducere de Ioana Gruia

El sol en la fruta

Renacimiento, 2011, premiul **Andalucía Joven** 2011

Traces Arte
2015

Un juriu compus din José Andújar Almansa, Rafael Espejo Muñoz,
Álvaro García López și José Carlos Rosales Escibano, prezidat de coordonatorul provincial
al Institutului Andaluz al Tineretului în Granada, Guillermo Quero Resina,
a acordat «Premiul de Poezie Andalucía Joven (Andaluzia Tânără)» în cadrul programului
Desencaja 2011, promovat de Institutul Andaluz al Tineretului,
operei *El sol en la fruta* de Ioana Gruia.

EL DON MALDITO

Quise escribir el poema de las cosas sencillas,
pero nunca fue fácil hablar del sol de octubre
y el insidioso don de la melancolía.

Al despertar de pronto en el otoño,
castañas son las calles.
Inquilinas desahuciadas,
las hojas anticipan el invierno.

Quise escribir el poema de las cosas sencillas,
captar el pausado abandono del viento,
la tensión hacia el blanco,
el fugaz amarillo...

En el cristal ahumado del asfalto
ensimismado crece el don maldito,
el insidioso don de la melancolía.

Darul blestemat

Am vrut să scriu poemul lucrurilor simple,
dar n-a fost niciodată ușor să vorbești de soarele de
octombrie
și de insidiosul dar al melancoliei.

Dintr-o dată în toamnă,
străzile sunt castanii.
Chiriașe alungate,
frunzele anticipează iarna.

Am vrut să scriu poemul lucrurilor simple,
să captez lentul abandon al vântului,
tensiunea către alb,
fugarul galben...

În cristalul fumuriu al asfaltului
crește adâncit darul blestemat,
insidiosul dar al melancoliei.

FIERA AL ACECHO

Como la lluvia que se filtra entre las grietas
de viejos edificios,
van entrando en la piel
íntimas cobardías, efímeras victorias,
silencios que se apagan tras la niebla
de los años y las conversaciones,
renuncias
que poco a poco van tejiendo
el traje roto
de la vejez y sus miserias.

¿Qué nos reservará la edad que espera
agazapada, fiera y al acecho?

Fiară la pândă

Ca ploaia care se filtrează între crăpăturile
vechilor clădiri,
așa intră în piele
lașități intime, victorii efemere,
tăceri atenuate în ceața
anilor și conversațiilor,
renunțări
care țes încetul cu încetul
costumul rupt
al bătrâneții cu mizeriile sale.

Ce ne va rezerva vârsta ce așteaptă
ghemuită, feroce și la pândă?

EXPLORADORES

Old men ought to be explorers
T. S. ELIOT

La vejez es un sitio solitario
donde acuden los hombres y mujeres
en procesión perpleja. Se saludan.
Se miran extrañados. Se sonríen.
No saben qué decirse. Éste no es
el lugar que pensaban descubrir.
Un sitio frío, inhóspito, salvaje.
Quieren volver al barco que los trajo
durante años a esta isla abandonada.
Corren hacia la orilla. Ya muy lejos
distinguen el dibujo de una sombra:
la juventud como un barco fantasma.

Exploratori

Bătrânii trebuie să fie exploratori
T. S. ELIOT

Bătrânețea e un loc solitar
în care ajung bărbați și femei
într-o procesiune perplexă. Se salută.
Se privesc cu stupoare. Își surâd.
Nu știu ce pot să-și spună. Acesta nu e
locul pe care se gândeau că-l vor descoperi.
Rece, neospitalier, sălbatic.
Vor să se-ntoarcă la vaporul care
i-a adus timp de ani la insula părăsită.
Aleargă înspre mal. Foarte departe
zăresc desenul unei umbre:
tinerețea ca un vapor fantomă.

EL SOL EN LA FRUTA

Era sólo un recuerdo,
pero quiso encontrarlo
en el sol de la fruta.

Vio la mano de un niño
que se hundía en el cuenco
y apesaba cerezas.

Como entonces, hundió
en el cuenco la mano,
apesando la fruta.

Y se llevó a la boca
la luz hecha de tiempo,
la piel de la cereza.

Soarele în fruct

Era doar o amintire,
dar a vrut s-o găsească
în soarele din fruct.

Văzu mâna unui copil
care se scufunda în castron
și strângea cireșe.

Ca și atunci, scufundă
mâna în castron,
strângând fructul.

Și-și duse la buze
lumina făcută din timp,
pielea cireșei.